

Motion till riksdagen 2009/10:Fi295

av **Jan Lindholm (mp)**

Oansvarig hantering av statlig egendom och skattemedel

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att statlig egendom inte får skänkas bort om staten inte samtidigt kan befrias från kostnadsansvaret för egendomen.

Bakgrund

Den kungliga familjen har fått ännu ett slott. Man har fått Haga slott av staten. I kommunallagen finns tydliga regler som förhindrar kommuner att ge stöd exempelvis till en livsmedelsbutik för att därmed göra det möjligt för butiken att överleva. Det kommunala motivet kan vara att en nedläggning av butiken innebär att kommunens kostnader för omsorg ökar när äldre i området inte längre på egen hand kan sköta sina dagliga inköp. Det kan helt enkelt vara mycket lönsamt för en kommun att med bidrag se till att närbutikerna finns kvar.

Det är inte heller tillåtet för en kommun att upphandla varor och tjänster från företag i kommunen om något annat företag i EU, exempelvis ett polskt eller ett franskt företag, kan erbjuda varorna eller tjänsterna till en lägre kostnad. Detta är inte tillåtet även om dessa upphandlingar för de lokala företagen är det lilla extra som behövs för att företagen inte skall gå omkull.

Med dessa exempel vill jag bara visa att vad som gäller för kommuner uppenbarligen inte gäller för staten och om det kan man tycka. Kommunallagens stränga regler är till för att kommunala skattemedel inte skall användas på ett slarvigt sätt eller på ett sätt som kan påverka konkurrensen negativt.

Nu har vi som tur är bara en kungafamilj som skall försörjas, så någon snedvridning av konkurrensen kan man inte påstå att det innebär att staten ger bort ett slott till dem. Däremot är det mycket tveksamt om det är klok hushållning att ge bort ett slott utan att samtidigt se till att staten befrias från

Fel! Okänt namn på

kostnaden för detta slott. Så länge staten har kostnaden kvar kan man alltid hävda att fastigheten skulle kunna användas för statlig verksamhet alternativt hyras ut. Det är utan tvekan en attraktiv fastighet som borde kunna ge ägaren en nettoavkastning. Man kan även tänka sig att staten genom att skänka bort fastigheten går miste om en tämligen god värdestegring av denna tillgång. Om fastigheten exempelvis i stället hade hyrts ut, låt oss säga under tio år i väntan på att kungafamiljen löser sina bostadsproblem på annat sätt, så hade värdet på fastigheten troligen ökat enbart på grund av dess moderna historia som kunglig bostad.

Om staten har rätt, och den rätten ifrågasätts inte i motionen, att skänka bort statlig egendom till den man anser skall gynnas så borde ändå riksdagen kräva att sådan egendomsförlust måste kopplas till att kostnaden för egendomen upphör. Det rimliga borde vara att staten gör en besparing genom att ge en gåva så som i de exempel från kommunsektorn jag beskrivit ovan.

Att kommuner inte får rikta stöd trots att det är lönsamt för kommunen kan motiveras med att den merkostnaden är ett pris vi tvingas betala för att minska risken för godtycke. Att staten då får ge bort egendom utan att besparingar kan redovisas är svårbegripligt.

Förslag till beslut

För att det inte skall bli en ovana att regeringar skänker bort statlig egendom och behåller kostnaden för denna egendoms vård bör riksdagen göra ett tydligt uttalande att detta inte är förenligt med kravet att vårda skattebetalarnas tillgångar.

Riksdagen bör därför besluta att statlig egendom endast får skänkas bort i de fall då staten samtidigt befrias från kostnaderna för den skänkta egendomen. Detta bör ges regeringen tillkänna. Undantag från detta måste tydliggöras i affärsmässiga avtal, exempelvis om staten överlämnar statlig mark till annan att vårda som naturreservat eller när statlig väg övergår i kommunal ägo eller till vägsamfällighet där staten har ett intresse eller ett ansvar för framtida drift.

Stockholm den 5 oktober 2009

Jan Lindholm (mp)